

vilde gaa ind paa det private Lovforslag eller paa dette Things Flertals Princip; det vil ikke være muligt med den nuværende Kultusminister. Den høitærede Minister udtalte paa det Bestemte ved 1ste Behandling, at det ikke blot vilde være Betingelsen for denne Lovs Strafftræden, men ogsaa Betingelsen for Præstevalglovens Udkommen, at Bygprincipet fastholdtes, og fra det Dieblik af har jeg — det maa jeg oprigtig tilstaa — i Virkeligheden opgivet Haabet om, at der skulde komme Noget ud af Forhandlingerne om dette Lovforslag. Naar imidlertid et andet æret Medlem, nemlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (P. E. Olsen) har udtalt, at han, hvis Regjeringens Forslag blev forkastet i dette Thing, vilde hjælpe til, at det private Lovforslag kunde gaa igjennem og komme ind i det andet Thing, for at det der mulig kunde blive behandlet, naar han derigjennem syntes at skimte Muligheden af ved det andet Things Mellemkomst at vinde en Overenskomst med den høitærede Regjering, gad jeg dog nok vide, om det nævnte ærede Medlem har noget Andet derfor end sin egen Gissning. Dersom det ærede Medlem har det, vilde det være høist interessant for dette Thing at faae det at vide; men har han ikke det, bortfalder dermed ogsaa Alt, hvad man kunde bygge derpaa, medmindre man kunde faae en Erklæring fra den høitærede Kirke- og Undervisningsminister om, at der i Virkeligheden dog tænkes paa, at der ved en saadan Mellemkomst af det andet Thing mulig kunde gøres Noget ud af denne Lov. Det vilde som sagt være i høi Grad interessant at høre Noget herom, thi det vilde være en fuldstændig ny konstitutionel og parlamentarisk Magime, naar man, ved hvad man kalder Overhusets Mellemkomst, vilde tilveiebringe en Overenskomst imellem Underhuset og Ministeriet. — Hvad nu selve Lovforslaget angaar, kan jeg efter det Standpunkt, jeg fra Først af har indtaget, ikke sige Andet, end at det forekommer mig, at Situationen vil ligge klart for, naar dette Thing stemmer imod alle Ændringsforslagene saa vel som imod Regjeringens Forslag og derefter stemmer for det Forslag, som det tidligere har vedtaget i sin Helhed. Derved staa vi i Virkeligheden, hvor vi have staaet hele Tiden; thi vi have i Virkeligheden hele Tiden staaet paa det Standpunkt, der ligger forud for det nuværende Ministeriums Dannelselse; og det klædede sig da med den allerførste Lydelighed, at saaledes forholder det sig. Jeg skal for at faae denne Klarhed tilstede anbefale, at man gaar den nævnte Bei, og jeg skal følge min egen Unbefaling.

Ordføreren (S. A. Hansen): Jeg beder det ærede Thing om Undskyldning for, at jeg nu ganske kortelig tager Ordet. Jeg kan unblade at fremsætte en Del af de Bemærkninger, jeg ellers kunde have at gjøre, da der i et følgende Møde

vil blive givet mig Leilighed til at yttre mig videre, saafremt jeg maatte finde det nødvendigt; men der er fremkommet adskillige Udtalelser, som jeg har ønsket allerede i nærværende Møde at svare paa. Der er jo flere saadanne Udtalelser i en Sag, der blive for gamle blot ved at gjemmes en Nat over, og som man derfor gjerne strax vil klare fra sig, idet man da næste Gang kan begynde med nye Kræfter. Det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Begne, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at han mente, at jeg havde talt med for megen Varne, men dette kommer det ærede Medlem til at finde sig i. Der er jo andre Medlemmer, som tale paa en anden Maade; der er Medlemmer, hvis Natur det er at tale kolbt og tørt og i lange juridiske Sætninger, som man har vanskelig ved at følge; men dette skal man ikke bebrejde Noget, Enhver taler, som det er givet ham, og det ærede Medlem maa derfor finde sig i, at jeg taler noget varmt, naar jeg kommer ind paa en Sag, som jeg med Varne befkæstiger mig med. Det, der bragte mig til at tale lidt varmere, end det ærede Medlem syntes om, var et Spørgsmaal, som det ærede Medlem vist ikke ret havde mærket sig. Hvad jeg begyndte med, var en Indsigelse imod Conseilspresidentens Udtalelse om, at Thinget i denne Sag skulde have fulgt en Fremgangsmaade, der var en Tilfidesættelse af Regjeringens Stilling ligeoverfor dens Lovforslag, idet jeg viste, at Conseilspresidenten maatte kjende den Smøbekommen, vi havde vist. Jeg beder, at man vil lægge Mærke til, hvad det var, jeg forklædede ved den Smøbekommen, vi havde vist, nemlig, at vi, i Stedet for at holde os til det private Lovforslag, havde stillet Ændringsforslag til Regjeringens Forslag og lagt vort eget tilside. Lige over for denne Bebreidelse af Ministeren, at vi vilde skyde Regjeringens Lovforslag tilside ved private Lovforslag, siger jeg, at det tværtimod er en Smøbekommen, vi have vist. Jeg tror, at denne Betragtning er fuldkommen berettiget, og at Ingen vil kunne modsig den, at det var et Skridt henimod en Udvæjning med Hensyn til det Spørgsmaal, hvor Regjeringens Forslag og det private Forslag staa imod hinanden, at man lod det private Forslag ligge og stillede Ændringer til Regjeringens Forslag. Den ærede Taler synes at have ment, at jeg havde benegtet, at Mindretallet havde det samme oprigtige Ønske om at faae denne Sag igjennem, som jeg havde for Flertallet. Nei, jeg er Ordfører for Flertallet, og jeg talte paa dettes Begne, det ærede Medlem er Ordfører for Mindretallet, og jeg troster mig til at paastaa, at der ikke skal findes Noget som helst i mine Udtalelser, naar de komme til at foreligge, der antyder, at jeg vilde benegte, at Mindretallet havde det samme oprigtige Ønske om at faae denne Lov igjennem, som Flertallet har.